

III Niedziela Wielkiego Postu • Rok A

Blżej Biblii...

Ewangelia: J 4, 5 – 42

W odpowiedzi na to rzekł do niej Jezus: Każdy, kto pije tę wodę, znów będzie pragnął. Kto zaś będzie pił wodę, którą Ja mu dam, nie będzie pragnął na wieki, lecz woda, którą Ja mu dam, stanie się w nim źródłem wody wytryskającej ku życiu wiecznemu.

Chrystus – Dawca Wody Życia!

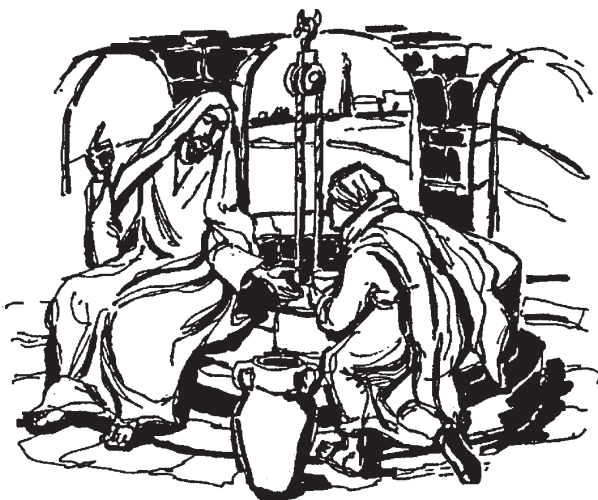
Rozmowa o wodzie była dla Jezusa okazją do zrobienia uwagi o charakterze religijnym. Mówi mianowicie, że On posiada wodę żywą, to jest pochodzącą z głębokich źródeł. A woda ta ma tak cudowne właściwości, że kto ją pije, nie będzie czuł więcej pragnienia i będzie żył na wieki. Samarytanka prosi gorąco o tę wodę. Bierze tu ona wodę dosłownie, materialnie i nie rozumie, że pod obrazem wody jej Rozmówca ma na myśli swą łaskę, życie Boże w duszy.

Drogi Przyjacielu! Osobiste spotkanie z Chrystusem przemienia kobietę. Nam również potrzebne jest przystąpienie do Zdroju Łaski i stąd zaczerpnąć prawdziwej, żywej wody, aby już więcej nie czuć pragnienia. Starajmy się korzystać z tego daru, abyśmy żyli na wieki.

Ks. Sylwester

By zawsze była świeża

Wody wiary nie można czerpać wielkimi dzbanami, wody wiary nie można nabrać na zapas; po wodę wiary trzeba każdego dnia udawać się do studni, by zawsze była świeża.

Dzisiejsza Ewangelia mówi nam o tym, co się zdarzyło na górze Tabor. Nieco wcześniej w Cezarei Filipowej Jezus oznajmił swoim uczniom, że będzie cierpiał w Jerozolimie i poniesie śmierć z rąk arcykapłanów, starszych i uczonych w Piśmie. Ta zapowiedź zaskoczyła i zasmuciła Apostołów. Teraz Jezus zabrał ze sobą Piotra, Jakuba i Jana; wziął ich osobno, aby się modlić. Ci trzej uczniowie byli również świadkami Jego agonii w Ogrodzie Oliwnym. Widzieli, jak rozmawiał z Eliaszem i Mojżeszem, którzy ukazali się w chwale i mówili Mu o Jego śmierci, którą miał ponieść w Jerozolimie. Przez sześć dni Apostołowie pozostawali smutni z powodu zapowiedzi z Cezarei Filipowej. Czułość Jezusa sprawiała, że teraz oglądają Jego chwałę. Święty Leon Wielki powiada, że „głównym celem Przemienienia było usunięcie z duszy uczniów zgorznienia z powodu Krzyża”. Apostołowie nigdy nie zapomnieli tej „kropli miodu”, której użył im Jezus pośród swej goryczy. Życie człowieka jest podążaniem ku Niebu, które jest naszym ostatecznym mieszkaniem. Podążaniem niejednokrotnie po drodze wyboistej i trudnej, gdyż często musimy iść pod prąd i walczyć z wieloma nieprzyjaciółmi w nas samych i obok nas. Ale Pan chce nas pocieszyć nadzieją Nieba, zwłaszcza w momentach najtrudniejszych, albo gdy nasza słabość bardzo nam doskwiera. Myśl o chwale, która nas oczekuje, powinna pobudzać nas do codziennej walki. Nic nie jest tyle warte co zdobycie Nieba. Czy nasze życie podczas tego Wielkiego Postu i zawsze, nie byłoby inne, gdybyśmy częściej uświadamiali sobie obecność Boga w zwyczajnym codziennym życiu?

Sprostowanie

Bardzo przepraszamy, za wprowadzenie w błąd Szanownych Czytelników naszej gazetki. W poprzednim numerze, w artykule o św. Józefie autorka połączyła ze sobą dwie postacie, żyjące przecież w bardzo znacznej odległości czasowej. Rozpoczęła pisać o Józefie egipskim, który był patriarchą żyjącym ok.1650r. przed Chrystusem, a dalsza część artykułu jest o Józefie Oblubieńcu Najświętszej Maryi Panny, który był opiekunem Jezusa. Każdy ma prawo się pomylić. Za popełniony błąd serdecznie przepraszamy.

Redakcja

8 marca - dzień kobiet

Kobiety to piękne istoty stworzone przez Boga. Posiadają intuicję oraz mądrość. Zostały obdarzone urodą i pracowitością. Kobiety powołane są do macierzyństwa. Są dobrymi, kochającymi matkami oraz wyrozumiałymi żonami. Bardzo cenią sobie rodzinę. Ognisko domowe w którym dominuje kobieta matka- żona to ciepło, miłość i radość. Kobiety wiele serca wkładają w wychowywanie dzieci i prowadzenie domu, dlatego mężczyźni- ojcowie bardzo sobie to cenią i za to je kochają. Od rodziców w dużej mierze zależą efekty wychowawcze dzieci. Kobiety oprócz prowadzenia domu, wychowywania potomstwa także pracują zawodowo. Mimo to że są obarczane

bardzo różnymi obowiązkami, starają się być zadbane, zadowolone, i mieć czas dla swojej rodziny a także czasem dla siebie. Czują się bardzo szczęśliwe jeżeli spełniają się w roli matki i żony. Kobiety sukcesu często są samotne, nie zakładają rodzin ponieważ nie mają czasu na wychowywanie dzieci i prowadzenie domu. Dla nich najważniejsza jest kariera zawodowa. Takich kobiet jest niewiele, ponieważ każda kobieta powinna spełnić się jako matka, żona. Aby każda kobieta była dobrą żoną i matką, a także spełniała się zawodowo, potrzebna jest jej pomoc i wsparcie męża. Są kobiety które mogą liczyć na pomoc ukochanego i wtedy więcej czasu mogą poświęcić dzieciom

i sobie nawzajem, lecz nie tylko one czekają na pomoc ze strony mężów, ojców ale także mężczyźni potrzebują pomocy od kobiet, szczególnie w pracach w których są niezastąpione, tzn.: pranie, prasowanie, sprząatanie oraz gotowanie. Kobiety mimo trudów dzisiejszego życia starają się być energiczne, uśmiechnięte i zadowolone. Pomóc w tym mają różnego rodzaju rozrywki tj.: aerobik i ćwiczenia gimnastyczne, bądź inne które pomogą im zrelaksować się. Bez kobiet świat nie mógłby istnieć ponieważ kobiety to ozdoba, tak pięknego świata.

opr. Paweł Rabijewski

Kocham moje miasto

Kocham moje miasto, tu się urodziłam, wychowałam, pracowałam, a obecnie jestem już na emeryturze. Widzę to, co piękne i brzydkie w Radomiu. Dostrzegam wiele dobra ale i dużo zła. Tak wiele jest potrzeb, przede wszystkim brak miejsca pracy, bezrobocie, bieda materialna i duchowa. Nasz Duszpasterz Ś.P. ksiądz Biskup Jan Chrapek troszczył się bardzo o nasze miasto i zrobił dla niego tak wiele. Zostawił nam w spadku słowa: „Idź przez życie tak, aby ślady twoich stóp przetrwały cię”. Czynił dobro innym ludziom, pomagał im wspierać na różne sposoby, a przede wszystkim modlić się za Radom, to jest zadanie dla nas!

Uczyńmy sobie rachunek sumienia: jak my, Radomianie troszczymy się o nasze miasto, co robimy w tym celu, aby żyło się w nim lepiej, a może chcemy z niego uciekać?

My możemy tak niewiele – Bóg może wszystko! Jezus przemieni nasze miasto, ale potrzebuje nas do pomocy. Okres Wielkiego Postu niech będzie początkiem współpracy z Bogiem i modlitwy za Radom. Podejmijmy trud modlitewny i prośmy Ducha Świętego o światło, co możemy zrobić, aby było nam wszystkim lepiej, aby nie było przemocy, aby była praca dla wszystkich, szacunek i miłość do drugiego człowieka, abyśmy nasze ręce wyciągali do zgody i pomocy bliźnim, a nie zaciskali je w pięść, która grozi.

A może Drogi Czytelniku przyjdiesz na Eucharystię w intencji Radomia. Taka Msza Święta będzie w niedzielę, 3 marca o godz. 14:50 w Seminarium Duchownym przy ul. Młyńskiej. W godzinie miłosierdzia pragniemy prosić o miłosierdzie dla nas, dla naszych rodzin, dla naszego miasta.

Jezus powiedział do Świętej Siostry Faustyny: „O trzeciej godzinie błagaj mojego miłosierdzia, szczególnie dla grzeszników, i choć przez krótki moment zagłębiaj się w mojej męce, szczególnie w moim opuszczeniu w chwili konania. Jest to godzina wielkiego miłosierdzia dla świata całego. Pozwolę ci wniknąć w mój śmiertelny smutek; w tej godzinie nie odmówię duszy niczego, która mnie prosi przez mękę moją...” (1320-Dzienniczek Siostry Faustyny). Jezus okaże nam miłosierdzie, ale i nas zachęca do tego.

„Podaję ci trzy sposoby czynienia miłosierdzia bliźnim: pierwszy – czyn, drugi – słowo, trzeci – modlitwa; w tych trzech stopniach zawiera się pełnia miłosierdzia i jest niezbitym dowodem miłości ku mnie. W ten sposób dusza wysławia i oddaje cześć miłosierdziu Mojemu”. (742-Dzienniczek Siostry Faustyny).

Dziękuję Ci Panie za moje miasto i proszę Cię o pokój, miłość i nadzieję dla wszystkich Radomian.

Maria Sowińska

4 marca – Św. Kazimierza

Św. Kazimierz był drugim synem króla Kazimierza Jagiellończyka i Elżbiety Rakuskiej, córki cesarza Albrehta. Urodzony w Krakowie 5 października 1458r. Wychowywał się pod okiem pobożnej i mądrej królowej, „matki Jagiellonów”, razem z braćmi pod kierun-

kiem kanonika Długosza, św. Jana Kantego i Filipa Kallimacha. Wśród braci odznaczał się wybitnymi zdolnościami, a zwłaszcza pobożnością i pilnością pociągaly go rycerskie hałaśliwe zabawy. Chętnie przebywał wśród ubogich, rozdając obfite jałmużny z własnych oszczędności. Rozwijają się też w jego duszy piękne życie wewnętrzne. Posiadał w wysokim stopniu dar modlitwy, długie godziny dnia a nawet nocy umiał spędzać u stóp ołtarza Matki Bożej lub przed zamkniętą bramą kościoła.

Choroba piersiowa przy surowym

trybie życia podkopywała tymczasem siły młodzieńcze królewicza. Na wezwanie ojca latem przybył do Wilna, gdzie, jak sądzono, był lepszy klimat. Istotnie, zdrowie jego poprawiło się nieco, tak, iż na Boże Narodzenie mógł pojechać do Grodna, by spędzić święta z rodzicami. Wtedy to lekarze nalegali, by złamał ślub czystości lub poprosił o dyspensę i pomyślał o małżeństwie, mniemając, iż to przyczyni się do poprawy jego zdrowia. Królewicz z oburzeniem odrzucił jednak radę lekarzy.

W niedzielę 4 marca 1484r. królewicz Kazimierz przeszedł do wieczności. Zwłoki przewieziono do Wilna i złożono do grobu w katedrze. Wraz z ciałem do trumny włożono jego ulubioną pieśń „Omni die dic Mariae”, której autorstwo przypisuje się dzisiaj św. Bernardynowi, a niegdyś za autora uważano św. Kazimierza.

Jego kanonizacja odbyła się w roku 1522. Bullę kanonizacyjną, zaginioną w drodze, kazał papież Klemens VII w roku 1602 na nowo sporządzić i przepisał część liturgiczną św. Kazimierza całemu Kościołowi.

opr. Agnieszka Dobrowolska

Wytrwać w wierności...

„A obok Krzyża Jezusowego stały: Matka Jego i siostra Matki Jego, Maria żona Kleofasa i Maria Magdalena” (J 19,25)

Wielu zadeklarowało wierność Jezusowi, ale niewielu wytrzymało. Maryja stała się wierną towarzyszką swojego syna Jezusa, zawsze była przy Nim od narodzin aż po śmierć na drzewie Krzyża. Podjęła decyzję o wierności w chwili Zwiastowania. Trwała przy niej mimo różnych wydarzeń życia codziennego, trudności. Nie cofnęła się wręcz przeciwnie swoje „Fiat” powtarzała każdego dnia. Ona jako jedyna dochowała wierności do końca.

Piotr deklarywał swoją wierność Jezusowi: „Choćbym miał umrzeć nie zaprę się Ciebie, będę Ci wierny do końca” (Mt 26, 33). A jednak wycofał się – zaparł się Mistrza. Dlaczego tak się stało? Może w obawie o własne życie mógł także przecież ponieść śmierć. Szczególnie w dalszym życiu zajęło pierwsze miejsce, a Jezus przeszedł na drugi plan. Można by tak wymieniać wszystkich, którzy odchodzili od Jezusa. A przecież nie chodzi oto, aby komuś wytykać Jego błędy. Zastanówmy się jak ma się z naszą wiernością Jezusowi. Kiedy wszystko układa nam się po naszej myśli, życie płynęło nam „jak z płatka”. Odczuwaliśmy bliskość Boga w na-

szym życiu. To często powtarzaliśmy Jezusowi, że będziemy tylko Jemu wierni, robimy ogromne postanowienia poprawy. Wtedy to czujemy ogromną radość, szczęście. Kiedy to wszystko troszkę się komplikuje, pojawiają się jakieś trudności, przeciwności wydaje nam się, że to wszystko przerasta nasze możliwości. Wtedy to upadamy, oddalamy się od Pana. Zapominamy o tym, co tak niedawno obiecaliśmy Jezusowi. Wszystko nas męczy... Właśnie ten czas dany jest nam od Boga, abyśmy mogli zaświadczyć o naszej wierności. Jezus dopuszcza do nas różne trudności, aby sprawdzić czy ta nasza wierność jest autentyczna. Jeśli odejdziemy od Pana to zawsze możemy do Niego wrócić! Jezus czeka na nas w sakramencie pokuty. Jest jak Ojciec czekający z otwartymi rękoma na swego syna marnotrawnego.

Nie zamykajmy się na działanie Chrystusa w nas. Trwajmy przy Nim. Maryja niech stanie się dla nas wzorem największej wierności. Prośmy więc Ją „Maryjo, Matko nasza umacniaj naszą wierność Jezusowi. Dodawaj nam siłę, abyśmy mimo wielu trudności dnia codziennego, nigdy nie odstępowali od Chrystusa”.

Monika Grzesiak

Pewien człowiek – dotknięty ciężką chorobą – wyzalał się przed uczonym w Piśmie, że cierpienie odebrało mu chęć do życia, że przeszkadza mu w nauce i modlitwie. Wtedy rabin położył rękę na czole chorego i powiedział: Skąd wiesz, mój przyjacielu, co Bogu podoba się więcej – twoja nauka czy twoje cierpienie?

Jeśli cierpienie samo w sobie jest cenne, to walczyć z cierpieniem jest niemożliwością; wówczas pozostaje znosić życiowe cierpienia i dziękować na nie Panu. Hedonizm, ta ideologia cierpienia na opak, dostrzega w cierpieniu samym w sobie zło i okazuje się nie być w stanie walczyć z korzeniami zła, ze źródłem cierpienia.

Filozofia wolności
Choć cierpienie pcha nas w ramiona Boga – jest ono jedną z Jego tajemnic. Krzyż nadaje sens każdemu cierpieniu, chociaż nie wyjaśnia go bez reszty.

Jerzy Zawieyski
Tyle będziesz miał w cierpieniu zasługi i tyle przyniesiesz światu prze nie pożytku, ile będzie w tobie posłuszeństwa, z jakim je przyjmujesz, i czystej intencji, z jaką je zniesiesz aż do końca.

Bp Zygmunt Łoziński

INFORMACJE

1. Dziś o godz. 17.00 – Gorzkie Żale z kazaniem pasyjnym. Taca z Gorzkich Żali jest przeznaczona na urządzenie Grobu Pańskiego.
2. W poniedziałek, wtorek i środę Msze Św. z naukami rekolekcyjnymi o godz. 6.30, 9.30, 17.00 i 19.00.
Spowiedź we wtorek od godz. 9.00 – 11.00 i od godz. 16.00 do 20.00 z półgodzinną przerwą od godz. 18.00 do 18.30.
Taca, która będzie zbierana w środę na zakończenie rekolekcji zostanie przeznaczona na rozbudowę Ośrodka Powołaniowego Księży Pallotynów w Św. Katarzynie, jako wynagrodzenie dla rekolekcyjnych.
3. W środę, 6 marca, Gorzkie Żale dla dzieci o godz. 16.15. Piętnaście minut wcześniej niż zwykle, z powodu rekolekcji dla dorosłych.
4. W piątek Droga Krzyżowa:
- dla dorosłych o godz. 7.30 i 17.30,
- dla dzieci o godz. 16.30,
- dla młodzieży o godz. 19 w kaplicy Św. Rodziny.
5. Tegorocznych maturzystów zapraszamy na nocne czuwanie do Częstochowy z 23/24 marca. Koszt 20 zł. Zapisy w księgarni.
6. Dzisiaj Komitet Budowy przyjmuje indywidualne ofiary na dalsze prace przy kościele.
7. Dzieci przygotowujące się do I Komunii Św. i ich rodziców zapraszamy na Mszę św. w przyszłą niedzielę, 10 marca, o godz. 16.00.
8. Również w przyszłą niedzielę, zapraszamy wszystkich pielgrzymów na Mszę św. o godz. 18.00.

REBUS

W N Q D O Q P W P
P I B O G A R Y R
R E L E I C Z W Z
A S Q Z A I Y I Y
W P Z O S E W L W
D R A S D R I D R
Z A Y T Z P E E Ó
I W R A Z I Ś I C
E I Q Ł Q A Ć W O
L E C Z D Ł Ś A N
G D Y Ż U P M R Y
R L A Y C O I P Q
Z I B C H N E S Z
E W Y I U I R A Y
C Y Q U W Ó Ć W X
H C H R Y S T U S
Y H I Q Z Ł Y Z A

Znajdź wszystkie wyrazy z tego wersetu w rozsypance!

Gdyż i Chrystus raz za grzechy cierpiął,

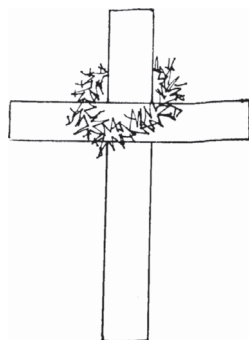
sprawiedliwy za niesprawiedliwych,

aby was przywieść do Boga.

W ciele uprawdzie poniósł śmierć,

lecz w duchu został przywrócony życiu.

(1 List Piotra 3:18)

W minionym tygodniu

Ochrzczeni zostali:

Dawid Filipowski,

Sandra Kiepas

ŻYCZENIA

W 80. rocznicę urodzin Janiny,
w 72. rocznicę urodzin Tadeusza,
w 20. rocznicę urodzin Katarzyny,
w 10. rocznicę ślubu Diany i Jarosława,
Opieki Matki Bożej i błogosławieństwa Bożego na każdy dzień Waszego życia
życzy Redakcja

Rekolekcje wielkopostne.

Od dnia 20.02 do 22.02 w naszej parafii odbyły się rekolekcje wielkopostne dla młodzieży gimnazjalnej. Rekolekcje te prowadził ks. Sylwester Fiecko SAC. Tematem spotkań była Tajemnica Wcielenia i Odkupienia, pokuty i nawrócenia oraz modlitwy. Młodzież z klas I i II uczęszczała na rekolekcje wielkopostne codziennie dwukrotnie o godz. 9.00 i 14.00, natomiast młodzież klas III na godz. 11.00 i 15.00. Uczniowie przygotowywali do Mszy św. dary, modlitwę wiernych, czytania oraz psalmy. Nad porządkiem podczas rekolekcji czuwała rada pedagogiczna na czele z katechetami oraz niektórzy kapłani.

Młodzież szkolna, we środę przed południem przybyła na Mszę św., natomiast po południu na Nabożeństwo z odnowieniem przyrzeczeń chrztu św., aby poczuć się odpowiedzialnym za Kościół. W czwartek uroczystości te odbyły się w nieco inny sposób: najpierw Gorzkie Żale, następnie Msza św. W piątek przed południem uczniowie przybyli na Drogę Krzyżową, po której mieli okazję pojednać się z Bogiem w sakramencie pokuty. Po południu odprawiona została Msza św. na zakończenie rekolekcji. Msze św. na rozpoczęcie jak również na zakończenie rekolekcji były bardzo uroczyste, ponieważ ministranci przygotowywali Msze św. z asystą tzn. kazidło, akolitki oraz krzyż, natomiast wejścia były procesyjne.

Według mnie rekolekcje wielkopostne pozwoliły młodzieży głęboko przeżyć zbliżające się dni Wielkiej Nocy, podczas której nasz Zbawiciel, Jezus Chrystus Zmartwychwstał.

Paweł Rabijewski

Adres redakcji: 26-600 Radom, ul. Wiejska 2, tel. 366-81-44

Redaktor naczelny: Magdalena Kowalska, Z-ca Redaktora Naczelnego: Sylwia Buchacz, Dyrektor techniczny: Łukasz Grzeszczyk.

Opiekun duchowy: Ks. Sylwester Fiecko SAC. Odpowiedzialni: Katarzyna Wilczyńska, Monika Grzesiak, Agnieszka Dobrowolska,

Jakub Czubak, Maria Sowińska, Aleksandra Jurczak, Marcin Ciosek.

Drukarnia Virgo, tel. (048) 3633844, 0601 97 02 72